

SETMANARI IL·L·STRAT DE LITERATURA NOVAS Y ANUNGIS

Dedicat ab preferencia al desarrollo de la vida teatral de Catalunya

SURT LOS DISSAPTES

PREUS DE SUSCRIPCIO:

En Barcelona. Ptas. 2 trimestre.
Fora ciutat. . » 2 »
Extranjer y
Ultramar. . » 10 l' any.

Director: D. JOAN BRU SANCLEMENT

REDACCIO Y ADMINISTRACIO:
Carrer de las Cabras, 13, segon.
Bussó a la escala.

PREUS DE CADA NUMERO:

Numero corrent. . . 0'10 Ptas.
» atrassat. . . 0'15 »
» » pera
los no suscrits. . . 0'20 »

NOSTRE RETRATO

Lo nom de D. Joseph Reig y Vilardell es molt conegut y apreciat entre 'ls catalanistas y mes en especial entre 'ls aficionats al excursionisme.

Desde molt jove mostrá lo seu amor á las lletres catalanas (mprenent la publicació d' una revista anomenada *Art y Literatura*, en quals planas comensaren los seus en saigs literaris; publicá alashoras (1886) també algun cuadern de versos.

Los estudis particulars del Sr. Reig, d' algun temps ensá van tots dedicats á la propagació del coneixement de Catalunya baix los aspectes històrich, pintoresch y artístichs, y en aras de aquest ideal fa de continuo excurs.óns á tots indrets de las comarcas catalanas publicant luego hermosos volúms de monografías profusament ilustradas ab fotografabats, que reproduheixen fidelment los paissatjes y punts de vista mes deliciosos de las encontradas catalanas y los monuments de mes válua que 's troban escampats per nostra terra.

Joseph Reig y Vilardell

Ab totas las obras que 's deuhén al Sr. Reig, es lo *Diccionari històrich geogràfich de Catalunya*, empresa de lloable esforços y que per las dificultats materials que ofereix una publicació de tal índole, ella sola fa digne al seu autor del reconeixement de cuants estiman las cosas de nostra terra.

En lo *Centre excursionista de Catalunya* ha donat aquest autor en diversas ocasións variadas conferencias narrativas dels travalls per ell duts á terme, conferencias amenisadas ab la vista de reproduccions fotogràficas dels paratges recorreguts, y sa fácil y elegant paraula es allí sempre escoltada ab gust per las personas que acuden á sentirlo de retorn de sas excursións.

Colabora además, lo Sr. Reig en alguns periódichs catalans y ha sigut redactor del diari catalá *La Renaixensa*.

Com dels apuntaments biogràfichs que á vola ploma hem fet, se despen, lo retrato de D. Joseph Reig, te dret á honrar la nostra primera plana *Lo teatro Regional*.

J. S.

Teatro Catalá

PER UN ACCENT.—Joguèt còmic en un acte y en vers original de Melitó Gabriel, estrenat lo dia 17 del corrent, en lo «Cassino El Progreso» de Sant Andreu de Palomar.

La obra que 'ns ocupa te alguns xistes y situacions ben trobadas, valguent al autor un éxit satisfactori

P.

LO NOM

Los francesos diuen, com si fós una veritat absoluta, que 'l nom no fa la cosa, y com que ho diuen los francesos y es moda tot lo que vé de Fransa, la locució s' ha traduhit en tots los idiomas moderns y passa com á sentència incostionable. Jo, que dono la rahó á un moro, si la té, no la dono á cap cristiá que no la tingui; y ab aixó, nego que 'l nom no fassi la cosa molts y moltíssimas vegadas

No 's cregui que vagi á buscar tres paus al gat pera demostrar lo que sostinch, sino que 'm valdré d' arguments los mes senzills, d' exemples trets de lo que entre 'l poble passa com á moneda corrent.

Vagin per la nostra costa de llevant y á un que sigui *tossut*, se li diu que es de *Tossa*. Qualsevol se creuria que la gent de Tossa quan fica la banya á un forat, may més la 'n treu, y s' enganyaria de mitj á mitj, perque tant ó tant poch *tossuts* son los de Tossa, com los de Lloret ó de Sant Feliu de Guixols. Lo que hi ha es que com lo nom de *Tossa*, te semblansa al de *tossut*, lo nom fá la cosa y 'ls d' aquella vila, per aquest motiu, passan, sense serho, per *aragonesos* de Catalunya.

Encara l' essar *tossut* no es cap descrédit, com la qualitat que s' atribueix als de Manlleu. Tot perdulari ó gandul que visqui sols d' *enmatllevar*, se li diu que es de *Manlleu*, com si en aquesta població tothom visqués d' *enmatllevar* á l' un y al altre. Si fós aixís, alló seria la Xauxa dels prestamistas, però no hi ha tal cosa, sino que la fama dels de Manlleu no 'ls ve mes que del nom de la població, no perquè visquin á l' esquena dels demés.

De la mateixa manera, aquells que en un negoci ó en algun joch, han quedat en paus ó han *igualat* las sevas pérduas y ganancias, han arribat á *Igualada*. Ara aquesta vila ja te carril (que en aixó ha costat anys y panys *igualarla* á las demés poblacions de la seva categoria) y com que ab lo carril es molt senzill anar á *Igualada*, ab molt poch gasto 'ls que están carregats de deutes fins á la nou del coll, se lliurarian dels seus inglesos. Mes de següé que la companyia del ferro-carril d' *Igualada* no ha comptat per res ab lo contingent de passatge que li proporcionarian los endeutats, sino, prou hauría errat los comptes. Prou sab aquella companyia, tan bé com jo mateix, que las aigüas d' *Igualada* no netejan de cap deute. No es mes que la qüestió del nom de la vila.

Aném á un altre que tampoch ha filat de avuy, encara que fa molt temps que fila. ¿Que no sab que d' *Esparraguera*, Judas n' era? Judas era de Kariot, però com per antonomassia 'ls traidors son Judas, es clá que ab aquella frase 's vol dir que 'ls *esparraguerechs* son traidors. ¡Cal Podrá havernhi com per tot, però en general no 'n tenen res. Lo nom de la població acaba en *era* y per la consonancia del nom se diu lo que 's diu. En proba de aixó, que del mateix modo 's varia 'l ditxo, dihent, com fan molts «de Cervera, Judas n' era» Aixís es que tots los pobles qual nom termina en *era*, poden sostenir que son la patria del mal apóstol. ¿Veuen com lo nom fa la cosa?

També per la consonancia del nom, los de *Sanahuja*, no gastan paraigüas, sino que 's posan «sota la *pluja*». Si aquest capritxo tinguessen, tots los d' aquell poble estarán baldats de reuma; perque l' aygua que plou á *Sanahuja*, no deu pas tenir la virtut de las ayguas minerals de Caldas y de la Garriga. Jo estich en que allí com per tot, quan plou, los que portan paraigüas l' obran, ó van de camí y 'ls arreplega la *pluja* 's posan sota cubert fins que ha passat lo xafech.

Si, que *Sanahuja* consona ab *pluja*, y per la puerilitat de que la gent pugui dir una frase en vers, fassi passá als *sanahujenchs* com si fossen una especie de caragols.

¿Y 'ls de *Mollerussa*..? Ja ho deuen sapiguer alló de «la bogada de *Mollerussa*, que no mata poll ni pussa.» ¿Es que 'ls vehins d' aquella comarca no son nets? ¿Es que no tenen ni trassa pera sapiguer fer lleixiu..? No: es que *Mollerussa*, te igual terminació que *pussa* y per aquesta circumstancia *nominal*, *Mollerussa* es lo poble antípoda d' Horta, Santa Coloma de Gramanet y demés poblacions en que las bogaderas que estan més amplas, se tocan de colzer ab las altras.

Igualment la forsa del consonant suposa en los de Tiana una autonomia de que no hi ha exemple. «Los de Tiana, fan lo que 'ls dona la gana.» ¡A veure com los hi dona la gana de no pagar las contribucions! Es clar que pot donárlshi la gana de no pagarlas, pero las han de pagar á la forsa; y essent aixís, no fan lo que 'ls dona la gana.

Y molts més exemples podria presentar, pero ja n' hi ha prou ab los relatats perque 's pugui fer veure als francesos que 'l nom fa la cosa més vegadas de las que ells volen suposar.

Tampoch creguin los lectors que vulgui sentar que 'l nom fa la cosa sempre. No; no só com aquell regidor de la secció de consums que en temps que estava privada la matansa de porchs va fer decomisar un *porch-espl* que portavan mort á Barcelona per ferlo dissecar.

—¡Si aixó no es cap porch! deya 'l qui 'l portava.

—¡Vaya! contestava 'l regidor. ¿Que no veu lo nom? *Porch*... espí.

Y va costar Poblet y Santas Creus fer comprendre al celós concejal, que en aquell cas lo nom no feya la cosa.

Jo no ho prenh tan á la valenta, pero no convinch en que l' esmentada locució francesa s' hagi d' admetre com regla general.

CONRAT ROURE.

Cantant joyosa—la mare bressa,
 bressa al seu fill;
 y d'alegria—lo cor li vessa
 mentres entona—son cant senzill.

Can'a alegrosa,—mare estimada,
 prop del bressol;
 al teu fill gronxa—com en la prada
 á las floretas—lo ventitjol.

Fès que s'adormi—la teva vida,
 lo tea encant...
 mira que plora—mira que crida!..
 mare gelosa—veslo bressant.

Càntali alegre—mes cansonetas
 que no te son;
 digali cosas,—forsa amoretas
 que no te ganas—de fer non, non.

Ja s'endormisca,—ja 'ls ulls tanca,
 l'angel del cel:
 canta ab veu dolça—qu' un cant li manca
 perquè s'endormi—lo teu anhel.

Que no 's desvetlli—per Deu procura
 fins á la mort,
 que si 't pregunta—la criatura
 hont es son pare—se 't fondrà 'l cor.

Y ab tal pregunta,—mareta bella,
 recordarás
 la exuberancia—de la poncella
 que per ta pena—may mes tindrás.

Tindrás de dirli,—dihent mentida,
 qu' es orfanet,
 y al plor que llença—s' ayma entristida
 no hi valdrán besos—per l' angelet.

Canta alegrosa,—mare estimada,
 prop del bressol;
 al teu fill gronxa—com en la prada
 á las floretas—lo ventitjol.

IGNASI IGLESIAS.

UN MÁRTIR

(FRAGMENT D' UN LLIBRE DE MEMORIAS.)

I

—Avuy he fet la primera comunió.

Anava tota vestida de blanch. Diuhen que feya tant goig y que semblava un àngel.

¡Ay! quina alegria y al mateix temps quina tristesa sentia, quan m' estava agenollada devant del altar. Tota jo tremolava com si acabés de sortir de un gran perill; lo cor se 'm oprimia y en lo cap sentia un pés tan gran, que semblava que la corona de flors que portava s' hagués tornat de ferro.

Per un moment m' he cregut estar al cel entre 'ls àngels—tal com nos deya 'l pare Jaume quan nos explicava la Doctrina;—m' ha semblat véurem rodejada de mils d' aquells capets tan hermosos ab duas aletas, que pintan al voltant de la Purissima en las estampas y en los llibres de resar. M' ha semblat que jo era la Verge y m' he considerat ditxosa. No obstant, he sentit que 'ls ulls se 'm negavan y que grossas llàgrimas me rodolavan cara avall, per-

dentse al caure entre 'ls fulls del llibre que tenia obert al devant y que no llegia!...

Com si ab aquelles llàgrimas hagués sortit tot lo pes que en lo cap tenia, al acabar de plorar m' he quedat mes tranquila y sossegada. He tornat á la realitat.

Instintivament he mirat allavors per tot voltant.

A favor de la llum inquieta y vaga que feyan alguns ciris, que havían deixat encesos en l' altar, he pogut veure que aprop meu algunas amigas encara resavan; més enllá he vist á la mamá ab molta devoció, que, de segú, m' encomanava á algun sant ó santa, com sol ferno sempre; y allá en un extrém... ¡quina sorpresa! mitj arrupit, mirantme fixament, hi havia en Juanito, aquell noy que sempre 's torna roig y sonriu quan me treba... ¡Qué estrany que fos allá tot sol!... ¡Oh! y també he vist que reya quan me 'l mirava... No sé perque ho fa.

II

Acaban de sortir los papás de 'n Julio. Han estat un rato tancats dintre 'l saló, enrahonant ab lo papá.

Al marxar ells, la mamá m' ha dit si en Julio y jo voliam, dintre poch temps, casarnos. No sé per qué. No crech que ell m' estimi, ni jo l' estimo á n' ell. Casi may nos hem dit res, passat d' aquella nit que varem ballar un ball á casa 'ls senyors Vidal.

Aixó ho he dit á la mamá y m' ha contestat que no hi feya res; que ella ja havia sorpres algunas miradas de 'n Julio y que n' hi havia prou.

La veritat es que jo may he vist que 'm mirés d' aquella manera tan especial que 'm mirava aquell noy, en Juanito, quan eram petits. ¡Y aquell semblava que m' estimava! ¡Pobre noy! Las pocas vegadas que l' he vist m' ha fet llástima. Aixís que 'm veu se queda parat mirantme y 'm va seguint ab la vista fins que jo só bastant lluny ó fins que trenc de carrer. Y si alguna vegada 'm giro y ell se 'n adona que 'l veig, no sonriu com avans, sino que abaixa 'ls ulls. Sembla que se 'n doni vergonya.

Més d' un cop he estat á punt de ferli preguntar per la minyona perque fa aquestas cosas.

La última vegada que 'l vaig veure, anava vestit de soldat; estava allá á la Rambla ab un tinent que 'l renyava; quan me va veure se va tornar groch ó vermell, no sé cóm; no vaig gosá mirarlo.

III

Ara arrivém de l' iglesia. Ja soch l' esposa d' en Julio.

Avuy, aquí casa, tot es alegria, tothom riu, tothom está content. Tothom, menos jo.

No sé, tinch una tristesa al cor... com un remordiment.

Quan ja estava llesta, al pujar al cotxe ab en Julio per tornar aquí casa, uns convidats nos han dit dit que á dintre l' Iglesia havían trobat mort á un jove que anava vestit de soldat.

Per las senyas que 'ns han donat, crech molt bé que cra en Juanito.

Are estich segura que m' estimava.

¡Pobre noy, ha mort de sentiment!

ISIDOR MARTINEZ.

LO TEATRO REGIONAL

CATALUNYA PINTO RESCA

LO FADRI FUSTER

Aprenent en Peret era
del ofici de fuster,
aprenent de gran faltera,
y má lleugera,
qu' entre tots era 'l primer.

Al poch temps ja manejava
la garlopa y lo ribot;
y ab tant d' afany trevallava,
qu' encantava
la destresa del xicot.

Mestre Jan que sempre 'l veyá
treballar de bó y millor,
satisfet del noy somreya
y 'l hi deva,

—Tu serás fadri major.

Y en Peret, qu' aixó sentia,
se posava tant content.
qu' era 'l trevall sa alegría,
y 's dalia
per deixar de se aprenent.

Per últim, la cuarta anyada,
no fa molt que vá cumpil:
are cobra setmanada
ben guanyada,

en Peret, que ja es fadri.

Y, la veritat, encanta
treballant sens parar may;
per las penas no s' espanta;
riu, y canta:

—¡Mientras hi haja feyna ray!—

La Dolors es tan bonica,
que 'l fuster la veu y 's dol:
ella te inolta palica;
si no es rica,
es hermosa com un sol.

En Peret ja no trevallá
ab aquell dalit d' avants,
sovint, curt la fusta talla,
pensa y calla,
y ningú sent ja sos cants.

Lo seu cop desvarieja]
puig que te ferit lo cor;
amoretas sempre enseja...
y festeja

lo novell fadri major.

Ja fá mes d' una setmana,
—y á fé que ho tinch ben present—
qu' en la iglesia de Santa Ana,
la campana
va tocar á casament.

Los dos nuvis que 's casavan
eran joves y aixerits:
los companys que ab ells anavan,
si 'n tiravan
de rosquillas y confits!

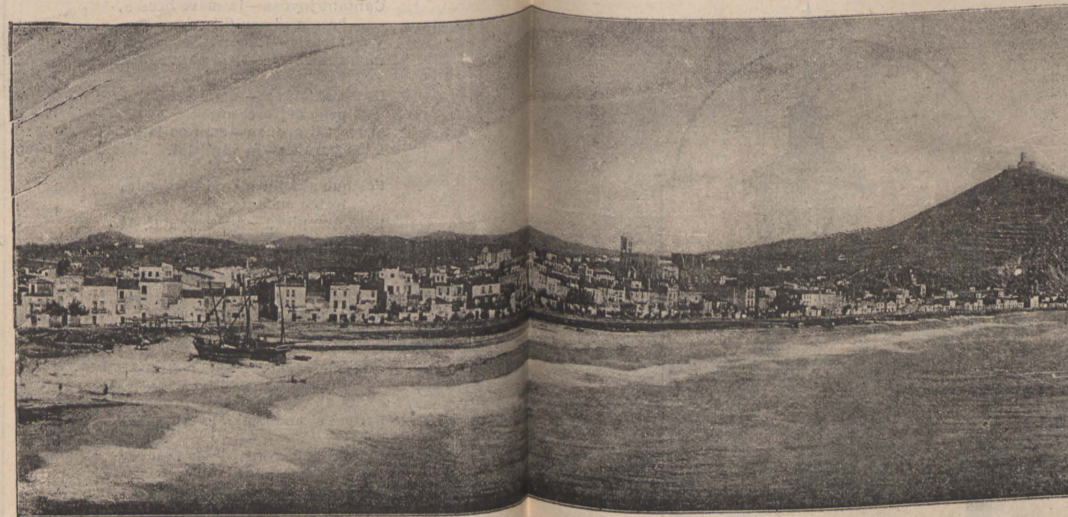
Los dos junts ¡quin goig que feyan!
semblavan un pom de flors:
tots los coneguts mitj reyan
y baix, deyan:

—¡En Peret y la Dolors!—

Mestre Jan se passa 'l día
descansat y rialler,
contemplant ab alegría,
com fa via

l' aixerit Peret fuster.

F. MARIO.

BLANES

OCTAU PETIT CONCURS

DE

LO TEATRO REGIONAL

Composició guanyadora del premi

CANTAR

Desd' que he arriuat de pesquera
brandan á morts las campanas:
pera qui brandan á morts
ho porto escrit en la cara.

Clara A. y Sastre

de Blanes

INTIMA

—LAS DELICIAS DEL MAS.

Deixa, deixa, nena hermosa
eixa 'ila empalagosa;
crécume, deixala y veurás
com es vida mes tranquila
que no pas la de la vila
la vida que 's passa al mas.

Ab ta vista encisadora
podrás contemplar l' aurora
al naixer cada mati,
adornada ab flansas ricas
y ab las robas mes bonicas
de núvols de vellut fi.

Sentats robre l' herba freda
qu' alfombra la salsareda,
parlarém de nostre amor,
y ab sos perfums las violetas,
ginesters y campanetas
alegrarán nostre cor.

Quan lo sol escolli massa
passejarém ab catxassa
per l' arb'eda de 'n Janet
y si un día 's posa á ploure
ens 'magarém sota 'l roure
foradat que hi ha al putxet.

Al sentir tocar mitj-dia
tornarém á la masia
per diná' ab los masovers
y després ab tas mans finas
regarás la clavellinas,
camamillas y rosers.

Sota aquella parra estesa
que 'm recorda ma infantesa,
passarém dolsos moments,
jo contante fets hermosos
y tu lentme poms preciosos
de clavells y pensamientos.

Y mes tart quan lo pit frisa
pera respirar la brisa
fresca de posta de sol
y per contemplar la flama
última que 'l sol derrama,
tornarém á doná 'l vol.

Sentirás commocions bellas
al contemplar las ovellas
que pe 'l prat van pasturant,
y mentre 'l sol lo cel daura
veurás lo pagés com llaura
reflant armoniós cant.

Y quan acabant la feya
tothom torna ab la seva eyna,
ab mística devoció,
que dona gust sols pensarhi,
veurás resar lo rosari
desde 'l vell al infantó.

Per las armónicas notas
de gossos, grills y granotas,
no podrás dormi á las nits,
y per causarte mes cástich
te corregarán de fástich
rentells, moscas y mosquits.

ANGEL ROMÁNTICH

PATRIA

¡Oh dolça frase! emblema del amor,
 desde 'l moment grat que tu en la mia vida
 feres modular ton do'císsim nom,
 Jo no he vist cel mes blau ni terra mes florida.
 Quan lo trist hivern virga dins moa cor
 cayent de la mort la freda rosada,
 ¡oh dolça frase! emblema del amor,
 Un cop solament voldré pronunciart' encara.

J. REIG Y VILARDELL.

TARRAGONA.—Diumenge passat, al Teatro Cervantes, se posaren en escena las pessas catalanas «Lluna de mel» y la «Dona y la Bailarina» distingintshi tots los actors, especialment las senyoretas Amat, Roca y Balse'lls y los Srs. Joan Roca y Cárlos Sola que foren molt aplaudits.

S' están ensejant Gos y gat y Un altra sogra.

J. R.

MATARÓ.—Las últimas obras representadas en lo teatro Euterpe d' aquesta població per la companya del Teatro Romea de Barcelona, han sigut La bruixa, Del ou al sou y La mitja taronja. Aquesta última siguié la de despedida.

T. G.

SANT MARTÍ DE PROVENÇALS.—Diumenge en lo Foment Martinense tingué lloch una important vetllada en la que 's llegiren bonicas poesias, algunas d' ellas publicadas en aquest periódich. La part musical estigué omplerta ab lluhiment per los Srs. Estrada y Arrasa, y lo Sr. Picó recreá á la concurrencia ab bonichs jochs de mans.

J. B.

!!.....!!

Recordas? era al bosch: los dos anavam
 per allí passejant,
 parlantne á cau d' orella nostras cosas,
 quan d' un parell d' aymants
 que 's juravan amor mentres visquessin,
 nos varem adonar;
 y volguentne saber tot lo que 's deyan,
 darrera 'ns vam posar
 d' un gròs arbre, un rebóll; y aixis seguiam
 ensemps qu' auant mirant
 á la parella aquella, sense mourens
 d' aquell arbre amagats,
 quan los dos estimats pera sellarne
 lo jurament del cas,
 agafantse de mans y unint sos llavis,
 un petó 's varen dar.
 Llavors sens recordarte tú que n' erats
 del lloch meu al costat,
 murmurares violenta; ¡qui fós d' ella!
 y jo per despertart
 d' aquell embaucament,—¡qui d' ell siguera!—
 prop teu vaig murmurar.

Lo sol després d' aixó, apartant las bromas,
 nos mirava abraçats.

J. CONANGIA FONTANILLES.

CATALUNYA ARTÍSTICA

ARENYS DE MAR.—Iglesia parroquial.

IVERSOS!

Com la centella que del alt lliensada
 las flors trosseja ab crudel furor,
 una mirada de tos ulls odiosa
 ha trossejat mon cor.

Viure infelís, morí alegre,
 viure alegre y morir trist,
 ho veurás:
 mes viure y morir alegre,
 gemegant, viure y morir,
 aixó may.

Ab tu del dol ne faig un riu de ditxa;
 sens tu la gloria m' es amarch dolor,
 aymam y matam: me veurás alegre;
 dom goig y deixam; partirás mon cor.

J. ESCACHS Y VIVED.

PRINCIPAL.—Lo degá de nostres teatros ha comen-sat ja la temporada d' hivern. Dijous doná la primera funció á càrrech de la companyia italiana de D. Giovan-

ni Emanuel, posant en escena lo drama de Sardou *Fedora*, que obtingué un conjunt a: abadíssim, sobresortintne notablement la primera actriu Virginia Reiter.

TÍVOLI.—Ha comensat ja sa campanya la companyia de ópera baix la direcció del Mtre. Petri.

Las óperas posadas en escena ho han sigut ab molt ajust, especialment *L' africana*, *Lucia*, *Dinorah*, distingintshi notablement en aquesta última la tiple *Heugera* Sra. Josefina Landy.

Estant adelantantse 'ls treballs pera posar aviat la ópera *Garin* a quin objecte l' escenógrafo Sr. Chia ha pintat quatre decoracions, confeccionantse també tot lo vestuari.

NOVETATS.—Com ja diguerem en lo número anterior, ha passat a aquest teatro, a continuar las representacions de *El Húsar*, l' companyia del Tivoli. Lo nou cuadro afegit a l' obra procueix bon efecte proporcionant un atractiu mes a la ja avans animada sarsuela.

ELDORADO.—Dimars benefici dels célebres Omer's, se vegé 'l teatro molt concorregut, essent los simpàtics artistes, com de costum, aplaudits en tots sos treballs, admirant per sa gracia y justesa d' execució.

Están anunciadas ja las últimament definitivas representacions de *Viaje a Suiza*.

CIRCO ESPAÑOL.—Entre las últimas produccions posadas en escena, la parodia *Carmela* ha obtingut un desempenyo molt acertat.

Dijous estava anunciat lo debut de una companyia orien tal presentantse en escena *El Fakir invulnerable*, y tant invulnerable! considerin un individu qu' es deixa atravesar ab un punyal lo coll y la llengua y executa altrás gracias per l' estil.

CIRCO ECUESTRE.—Lo célebre domador Veltran, ha continuat presentantse ca la vespre a executar sos arriscats treballs ab los sis lleons, devant de un públich numerós, que ha pogut admirarlo, gracias a haver conseguit la empresa porrogar lo número de funcions perqu' estava contractat.

Divendres tingué lloch lo benefici del popular el wn Lui-Lui ab una entrada extraordinaria que aplaudí y rigué los graciosos treballs que prese: ita.

Dijous debutá D. Vicens Alegria presentant quatre toros ensine: trats lo cual li valgué una ovació ben mere: scuda.

Si ara se queixes algú per falta d' espectacles de sensació, seria de vici.

LABRUGUERA.

— Ab la present número se reparteix lo segon follet de la comedia de Joseph M. Pous; *Tot per las donas!* las planas de la 9 a la 16.

— Ab lo nom de *Tertulia Familiar*, s' está organisant una nova Societat en aquesta població.

— Las primeras obras catalanas que s' estrenarán en la próxima temporada en lo teatro Romea, serán lo drama *Maria de Montpeller* original de D. Joseph M. Valls y Vicens, y *La feyna d' en Jafá*, comedia de D. Ernest Soler de las Casas.

— Los senyors Jordá y Costa están traduhint al catalá, lo drama *Los teixidors*, del autor alemany Hauptmann.

— S' está treballant ab molta activitat en las obras del teatro de la Gran-vía, avans Calvo-Vico.

— Segons tenim entés, la companyia del teatro

Romea, lo dissapte vinent inaugurarà sas tascas ab lo preciós drama castellá, *La Dolores*.

— Un distingit escriptor francés, ha traduhit al seu idioma, lo drama clássich de Calderon de la Barca que 's titula *La devocion de la Cruz*.

— Lo concertista de violoncello Sr. Pujal, pensionat per l' Ajuntament d' aquesta ciutat, ha marxat ja a Paris.

— La cantant espanyola Rosa Fernandez que 's trobava a Avignon, ha disparat dos tiros de revólver al seu amant, per cuestió d' interessos.

L' amant, que es un rich propietari, ha quedat en grave estat; la Fernandez ha ingressat a la presó.

— Próximament inaugurarà la temporada d' hivern en lo teatro Principal de Mataró, una important companyia, baix la direcció del Sr. Tressols, formant part de la mateixa donya Mercé Abella.

— La Junta Directiva del *Centre-Còmic-Lirich* ha quedat constituída en la forma següent: President, D. Lluís Hlanas; Vis-president, D. Joan Prades; Secretari, D. Miquel Servole; Vis-secretari, D. Romualdo Gonzalez; Tresorer, D. Santiago Aguilera; Contador, D. Víctor Volart, y Vocals, D. Ramon Sellas, D. Joseph Molins y D. Eugeni Arbós.

— De regrés a Madrid, ha sortit de Barcelona l' autor dramátich D. Mariano Pina Dominguez, qui, al despedirse dels numerosos amichs que te aquí, ha promés escriure una obra eminentment cómica ab algun toch dramátich, d' assumpto catalá, pera d' aquest modo expressar las molts simpatias que sent per aquesta terra.

— Demá a la tarde deu inaugurarse lo nou velógramo anomenat *Foment del esport velocipédico de Barcelona*, y construhit en lo terme de Sant Gervasi de Cassolas, prop del baixador de la Bona-nova del carril de Sarriá.

— Ab la contracta del célebre baix Uetam y la dels Giovannini Dimitresco y Gianni Masin ha quedat completada la formació de la companyia de ópera que actuará en la próxima temporada en lo Liceo, baix la direcció del mestre Mugnone.

— Adelantan rápidamente las obras del Frontó Barcelonés que s' está aixecant entre 'ls carrers Sicília y Diputació.

Son moltíssims los aficionats al Joch de Pilota qu' esperan ab ansia la inauguració del edifici dedicat a aquest espectacle.

— L' aplaudit autor dramátich D. Abelardo Coma ha entregat tres sainetes a la empresa del teatro Novetats per esser estrenats en la próxima temporada d' hivern. Los títols de las obras son, *Pobre y tonto*, *Lo fotógrafo* y *Un sarau de fora*.

ENDEVINALLAS

I

Tinch molts germans y germanas,
dins de una cova habitem,
vivim en pau y armonia
y sens di: putar may gens.
Si un dia surtim de casa
ja estarhi no podem mes...
¿ncara no m' en devinas?
lector, y potser tu 'm tens?

P. LL PALLÉS.

II

Tinch hanyas y no so vaca,
ni s' avola, ni cabrit;
có-ro per va ls v montanyas
sens ser lladre ni car l.
So del mar, de terra y ferro
vaig de dia y vaig de nit

y sentne molts los que 'm veuen
son poch que fan cas de mi.

MARTÍ GENÍS.

III

Nha tinch sense ser nen,
sense ser O soch rodó
retrato y nua l'no só,
y sense ser deliçuent
acostuman a tancarme,
y fins tu 'm tancas ambé,
¿encara no veus ben bé
qui só per endevinar-me?

M. MIRAPEIX.

IV

Tinch un carret, tinch un'era
y ni era ni carret soch;
si no m'acertas tampoch
barrina, barrina Pere.

UN FILL DE MONTANYA.

V

Si de mi la mà 'n separas
soch un titella i ment;
si la mà a rosarhi tornas,
ja no t' alimenter gens:
llavors en cambi't se veïxo
per recor, e 'i mon enter,
ciutats y rius y montanyas,
sens d' a la bossa un dimer.

JULI TORRES.

VI

Passo per tot Barcelona
sense ser de ningú vist;
ben poch trevallo de dia
pero si molt a la nit:
pujo per moltes escalas
sens tocar los esgahons,
¿encara no m' endevinas
després de tantas rahons?...

PERE BOTERO.

Las soluciones en lo número próxim.

AVIS

Tots quan's envihin las soluciones de tots los Enigmas d' aquest número tindran de rega o un globo aerostatic, per lo qual s' estableixen las següents condicions: s' admetran las soluciones desde la sortida del número fins a las cinch de la tarde de dilluns proxim. Cada plech, contenint ditas solucions, se li donarà lo número de orde de sa presentació. A las set de la tarde de di. dilluns se verificarà un sorteig y lo plech qual número resulti premiat, aquell haurà obtingut lo premi.

Cada plech deu anar acompanyat de unas cubiertas d' aquest número. Los plechs deuen depositarse en lo buxo del periódich.

Soluciones als Enigmas insertats en lo núm. 54

ENDEVINALA. — Estiroras.

V. ren presentarse a-guns plechs ab la solució. No publiquem los noms, tota vegada que no hi havia opció a premi.

PENSADAS

Premiadas ab 35 pessetas

Es la tercera vegada que repetim aquest joch, quina gracia principal, está en treurer la rifa sense gastar diners y ab lo número que més agradi, ja que se 'l fa un mateix.

Encara que molts de nostres llegidors coneixen lo sistema, donarém nova explicació tant per establir condicions, (algunas son noves), com pera que se n' enterin los que no 'n sápigam res.

En un sobre perfectament tancat y lacrat hi ha una papeleta ab una cantitat.

¿Quin número es? Aixó es lo que 's té d' acertar.

Aquesta es la pensada.

En la quarta plana de las cubiertas, hi ha una papeleta pera aquest objecte. Pensan un número, li escriuen y ja poden depositarla en lo buxo del periódich.

¡Que á l' endemà, ó al cap de poch rato, pensan que lo número enviat no es lo de la sort! Encara hi ha adob; van á veurer si en los punts de venda hi quedan números, y repetixen la operació tantas vegadas com vulguin. Totas las papeletas entraran en sort.

Ja ho veuen. La operació es senzillíssima.

Perque vagin més segurs, los coniarém que 'l número tancat está entre 'l 6,000 al 8,000.

Sapiguent aixó ja tenen molt d' adelantat.

Aquesta operació pot repetir-se ab lo número present y ab lo próxim. En lo del dissapte, 7 del vinent mes de

Correspondencia

N. Martorellas, Nicasi Nicamar, B. T. C., Un Simbólich, Pam Pim, Un de Montseny, Josep F. Sarrà, Joaquín Oller, L. C. Axelina, A. P. C., Joan Oriol, Un Usuré, un cap de frons, J. D. V., Cesi Frigo a, Josep Auseram, Calatrava, Manel Mall, Joan Verdura, Barreina, G. Trabal, Manel Campaña y Artur Riera; no va prou be lo qu' han enviat.

Ramon Passarell, Josep Pujañas Truch, Josep Gran Llanes, Joan Navarro, Joanet Limona, Magi Güell, Josep Llió, C. Julián Busquets, Pau Anidoc, A. P. C., M. P. M. y Un Bachiller; anirà alguna cosa.

Victorino Calafell, es poch natural. — Bernat de la N., no l' hem entès. — Jaume Arqué y Clapés, s' hi nota excés de poesia. — Josep Burgas, va bé. — Un gaxet, lo final es poch correcte. — M. Coll batle, anirà, sense dedicatòria. — P. T., conforme. — Albert Santfé, es fácil dona con-ells. — Carlos Regat, es incoherent. — Axelino Bernabeu, ab estudi pot fer a-guna cosa. — Jap de l' Hostia, no 'as satisfá prou. — Fruit sec, n' anirà una. — S. C., anirà. — P., la composició no vá. No miri tan prim, que aixó no era obstacle per trovarho. — Ignasi Camprubi Nadal, anirà. — A. Paleja, es poch concis. — Pont de Riera, s' ha de ja molt. — Francisco Ferré Fernáñez, son fluxos. — R. J. n' h, val per tot. — M. Gefe, es que vingueren tart. — J. aquim M. Mont, ja 'n tenim de molt semblants. — Marcelino Ballester, servit lo de seu company no va prou bé. — R. P. C., no marxa. — O. d. si autap, tampoch. — Josep Escachs y Vived, alguna. — J. Barbany, demostra no hav. r. nos l'legit sempre, gracias per l' atnci; sabem ahont aném. — Baldric Morral, es poch correcte. — R. clá, aixó no es res. — Jacinto Alabau Kovirova, vesté es molt de la broma, toquilla. No comprench com i odia ser. ¡Ah! re'ados a la cosina. — P. Moni trol, va bé, sols te que resulta fora d- temps. — Josep Arró, anirà. — J. Bta. Almany Borrás, es suscepible de mil ora. — R. Riera, al dibuix hi ha algun petit defecte que 'l desmilla bastant. — S. Bonavia, no va prou be. — Josep Alemany Borrás, anirà. — Francisco Corbella y Viar, hem tingut d' anarho a recullir per falta de franquici; anirà alzó. — M. Tegurri, es l' ar h y poch correcte. — M. Cals y Lleó, no va. — Francesc Negre, te algun gro molt forsat. — Joaquim Oller, tenim molt de semblant. — J. M. Monfort, ja hi ha qui ho ha fet.

AVIS

Tots los senyors que vulguin lo drama *Las joyas de la Roser* enquadernat, poden passar á verificar lo cambi en nostra Administració: Cabras, 13, 2.ª, 1.ª Entregant tots los folletins (en bon estat) y la cantitat de vint céntims de pesseta, rebrán al acte l' exemplar de *Las joyas de la Roser* enquadernat ab sas corresponents cubiertas.

Las cubiertas soltas valen cinch céntims.

Octubre, publicarém lo número de la sort y tots los que haurán obtingut premi.

PRIMER PREMI 30 RALS

lo primer que acerti lo número tancat.

DOS PREMIS 10 RALS

á cada un dels dos números que s' aproximin més al número exacte.

CINCH PREMIS 4 RALS

á cada un dels cinch números que segueixen en aproximació.

TRENTACINCH PREMIS 2 RALS

á cada un dels trentacinch números que segueixen en aproximació.

Quinas cantitats encara que se sumin ab los dits donan un total de 140 RALS, cantitat molt decent avuy que son poch los que donguin res de profit.

Lo sobre ó plech que tancat lo número que deu acertarse, se troba en aquesta Administració á disposició del que vulgui veurel y ferli las contrasenyas que tingui per convenient.

En cas de que més d' un acerti lo número exacte, lo que arrivi segon se 'n emportará los dos segons premis y lo tercer los cinch tercercs.

Omp'lin forsa papeletas y envihinlas aviat. A veurer si s' emportan los cuarentatres premis.

Imp. Muntaner, 40. — BARCELONA.